

Նիկողայոսի մէջ վարդապետներն ու քահանաները նախ առաւօտեան պաշտամունքը կը կատարեն ու ապա դադար կու տան: Երբ փետան ու հարսն ու հարսնեւորները կը մտնեն եկեղեցի՝ կը սկսի պատարագը. կը հրաւիրեն պատրիարքը՝ Յովհաննէս Մուղնեցին, Ս. Էջմիածնի նուիրակ Գաբրիէլ վարդապետը ու ասոնց օժակից ու աշակերտակից Տէր Յովհաննէսը, վերաշինողը Ս. Հռիփսիմէի և Ս. Գայրանէի վկայարաններուն, ու պատարագի միջոցին կը կատարուի պսակի խորհուրդը: Եւ որովհետեւ այդ օրը, ինչպէս ըսինք, Սրբոց Հռիփսիմեանց տօնն էր, այդ առթիւ Երեմիա կը գրէ իր Օրագրութեան մէջ. «Սոցին բարեխօսութեամբ բարերարն Քրիստոս հեղցէ ծաւալմամբ ըզչնորհս ողորմութեան իւրոյ յիւր հաւատացեալսն եւ մանաւանդ նըւաստիցս, որ կամք հանդէպ անհղ սուրբ պատարագիս»: Պատարագին ներկայ կը գտնուին, յիշեալներէն զատ, նաև վանքերու միաբաններ, քահանաներ և ժողովրդեան բազմութիւն մը: Պատարագէն ետք, Շարականի երգեցողութեամբ, նորապսակները կը տարուին եկեղեցիին դուռը. հոն վարդապետները կ'արտասանեն Հայր մերը ու ետ կը դառնան: Ապա հարսանեկան թափօրը, քահանայից ու զըպիրներու երգեցողութեամբ, կը շարունակէ իր ընթացքը մինչև դուրսի դուռը. երբ կը մօտենան հարսանեաց տան՝ կը վերսկսին երգեցողութիւնները ու ամէնքը կը մտնեն ներս: Նոյն երեկոյին Պալաթցիք ալ կը հասնին ու բոլոր հրաւիրեալները կու տան իրենց ընծաները նորապսակներուն ու հարսանիքը կը շարունակուի մինչև յաջորդ Երեքշաբթի գիշեր (Օրագրութիւն, էջ 52-54):

Անծանօթ կը մնան Երեմիայի կնոջ ու անոր ծնողաց կամ գերդաստանի անունները, վասնզի ինք ասոնց մասին ոեէ յիշատակութիւն չ'ըներ իր Օրագրու-